

نام کتاب : احادیث قدسی

کاری از : محمد مهدی حاجی پروانه

منبع : [ahl-bayt:tarbiati.org](http://ahl-bayt.tarbiati.org)

بسم الله الرحمن الرحيم

امروزه انسانها چنان گرفتار امور دنیوی و مشکلات زندگی شدند که کمتر به فکر روح و روان خود هستند و کمتر به فکر آخرت و جهان پس از مرگ خود می‌باشند و این مسئله باعث می‌شود که فضائل انسانی در جوامع کم رنگ گردد و جامعه رو به سردی و بی‌روحي بگراید. و انسانها گرفتار پوچی و حیرت و بی‌هدفی خواهند شد....

و از آنجا که انسان اگر مرشد و واعظی نداشته باشد هلاک خواهد شد، به مصداق «هلک من لیس له مرشد یرشده»

بنابراین بشر همواره نیاز به مرشد و واعظی دارد که با سخنان کوبنده او را از خواب غفلت بیدار نماید. که از واعظان بزرگ عالم، پیامبران و اولیاء الهی بودند که مردم را دعوت به حق و حقیقت می‌نمودند.

و خداوند تبارک و تعالی که بیش از همه به آفریده‌های خود عشق می‌ورزد، دوست دارد ابناء بشر راه سعادت را طی نمایند و از گمراهی و ضلالت خود را برهانند. بر همین اساس، گاهی خود به میدان آمده و به موعظه بشر پرداخته و از آنجا که مشاهده می‌نماید آفریده‌های خود می‌تواند بعنوان خلیفه روی زمین جایی داشته باشند، ولی چنان گرفتار فساد و تباهی شدند که از حیوانات بشر شدند «اولئک کالانعام بل هم اضل» با این توصیف، گلایه می‌نماید.

آنچه در پیش روی دارید در واقع موعظ خداوند است که هر انسان خسته از دنیا، آن را مطالعه نماید زنگ و گرد و غبار روحش زدوده خواهد شد و جلالتی پیدا می‌کند.

لازم به ذکر است مجموعه گرد آوری شده حاوی ۴۶ حدیث قدسی می‌باشد و همانطوری که می‌دانید احادیث در فرهنگ دینی ما به سه قسم تقسیم می‌شود:

۱- احادیث قدسی که از ناحیه حضرت حق صادر شده و نوعاً

جنبه موعظه دارد. و فرقی با آیات قرآن این است که در احادیث قدسی جنبه اعجاز وجود ندارد ولی در آیات قرآن جنبه اعجاز وجود دارد و کسی به مثل آن نمی تواند آیه‌ئی بیورد.

۲- احادیث نبوی که از ناحیه حضرت مکرم اسلام صادر شده است.

۳- احادیث ولوی که از ناحیه ائمه معصومین علیه السلام صادر شده است.

لازم به ذکر است از حدیث شماره ۱ الی، ۲۰ این مجموعه دارای سند در کتب احادیث شیعه می باشد و از حدیث ۲۱ الی ۴۶ اینجانب سندی در کتب شیعه نیافتم جز در یک کتاب که به این عنوان ذکر شده است: «فهذه فائدة جلیله و موعظة بلیغه نقلها امیر المؤمنین علیه السلام من لسان موسی بن عمران ای العبریه الی العربیه و هی اربعون سوره منتخبة من التوریه الی کلم الله تعالی بها موسی بن عمران بلا ترجمان و قال فی تفسیر ابی الفضل کانت التوریه الف امر و الف نهی و الف وعد و الف وعید.»

ولی چون احادیث، جنبه اخلاقی و موعظه‌ئی دارند. دقت در سند حدیث چندان ضروری به نظر نمی رسد.

در اینجا لازم است از آقای محمد یوسف ثقفی که در چاپ و نشر این مجموعه تلاش نمودند و نیز از برادران عزیز جناب آقای فانی و آقای امامی که از فضلی حوزه علمیه قم می باشند و در تکمیل این مجموعه همکاری نمودند صمیمانه تشکر نمایم.

حدیث یکم

عَلِي بْنِ الْحَسَنِ بْنِ فَضَائِلٍ عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ يُوسُفَ عَنِ
 زَكَرِيَّابْنِ مُحَمَّدِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْمُؤْمِنِ عَنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي نَعِيمٍ عَنِ أَبِي حَمَزَةَ
 عَنْ أَحَدِهِمَا عَلَيْهِ السَّلَامُ
 قَالَ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ:

يَا بَنَ آدَمَ :

تَطَوَّلْتُ عَلَيْكَ بِثَلَاثَةِ سِتْرَاتٍ عَلَيْكَ مَا لَوْ عَلِمَ بِهِ أَهْلُكَ مَا وَارَوْكَ وَ
 أَوْسَعْتُ عَلَيْكَ فَاسْتَقْرَضْتُ مِنْكَ لَكَ فَلَمْ تَقْدَمْ خَيْرًا وَ جَعَلْتُ لَكَ نَظْرَةَ
 عِنْدَ مَوْتِكَ فِي ثَلَاثِكَ فَلَمْ تَقْدَمْ خَيْرًا

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

سه مرحمت به تو نمودم: ۱ - پنهان نمودم از تو چیزهایی را که
 اگر خانواده‌ات علم به آنها پیدا می‌کردند، هرگز آن را پنهان
 نمی‌نمودند.

۲ - به تو وسعت در رزق و روزی دادم. آنگاه از تو قرض خواستم
 برای خودت، اما تو چیزی پیش نفرستادی.

۳ - هنگام مرگ به تو اجازه دادم در ثلث مالت تصرف کنی اما تو
 چیزی پیش نفرستادی.^(۱)

حدیث دوم

عَنْ أَبِي ذَرِّ الْغَفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ قَالَ

الله تبارک و تعالی

یابن آدم :

ما دعوتنی و رجوتنی اغفر لک علی ما کان فیک و ان اتیتنی بقرار الارض
خطیئة اتیتک بقرارها مغفرة ما لم تشرک بی و ان اخطات حتی بلغ
خطایاک عنان السماء ثم استغفرتنی غفرت لک.

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

هر زمان که مرا بخوانی و به من امید داشته باشی تمام آنچه که بر
گردن توست می بخشم و اگر به وسعت زمین همراه با نگاه به پیش
من آئی، من به وسعت زمین همراه با مغفرت به نزد تو می آیم، مادامی
که شرک نورزی. و اگر مرتکب گناه شوی بنحوی که گناهت به مرز
آسمان برسد سپس استغفار کنی، ترا خواهم بخشید.^(۲)

حدیث سوم

قال الله تبارک و تعالی

یابن آدم :

انا غنی لا افتقر، اطعنی فیما امرتک اجعلک غنی لا تفتقر

یابن آدم :

انا حی لا اموت، اطعنی فیما امرتک اجعلک حیا لا تموت

یابن آدم :

انا اقول للشی کن فیکون اطعنی فیما امرتک، اجعلک تقول للشی کن

ترجمه روایت شریفه: فیکون. (۳)

ای فرزند آدم:

همانا من بی نیازی هستم که محتاج و فقیر نمی شوم. مرا اطاعت کن،
ترانیز بی نیاز کنم که محتاج کسی نشوی.

ای فرزند آدم:

من زنده ای هستم که نمی میرم، مرا اطاعت کن، تو را نیز زنده ای
قرار دهم که نمی میرد.

ای فرزند آدم:

همانا من به شیء می گویم چنین و چنان شو، می شود، تو نیز مرا
اطاعت کن، (به چنان قدرتی) ترا می رسانم که به هر چه بگوئی چنین و
چنان شو، می شود.

حدیث چهارم

عدة الداعي روى غن زبور داود عليه السلام

يقول الله تعالى

يا بن آدم:

تساءلني و امنعك لعلمي بما ينفعك ثم تلح علي بالمسالة فاعطيك ما
سألت فتستعين به علي معصيتي فاهم بهتك سترک فتدعوني فاستر
عليك، فكم من جميل اصنع معك و كم من قبيح تصنع معي، يوشك ان
اغضب عليك غصبة لا ارضي بعدها ابدا.

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

حاجت از من می طلبی ولی من بر آورده نمی کنم، چرا که به منافع تو آگاهم (و می دانم این را که از من می خواهی ضرر بتو می زند) سپس تونسبت به خواستهات اصرار می کنی، در نتیجه آنچه که می خواهی به تو می دهم. آنگاه از همان داده هایم بر معصیت و گناه کمک می جوئی. پس اراده می کنم که آبروی تو را بریزم. و تو دست به دعا بلند می کنی. و من آبروی تو را حفظ می کنم. چقدر با تو با خوبی بر خورد کنم و تو چقدر بابدی و زشتی با من معامله می کنی. نزدیک است نسبت به تو به گونه ئی خشمگین شوم که بعد از آن هیچگاه راضی نگردم.^(۴)

حدیث پنجم

بالا سانید الثلاثة عن الرضا عن ابائه عليهم السلام قال. قال رسول الله صلی الله علیه و آله،
يقول الله تبارک و تعالی

یابن آدم :

ما تنصفتی، اتحبب الیک بالنعم و تتمقت الی بالمعاصی خیری علیک منزل و شرک الی صاعد و لا یزال ملک کریم یاءتینی عنک فی کل یوم و لیلۃ بعمل قبیح.

یابن آدم :

لو سمعت وصفک من غیرک و انت لا تعلم من الموصوف لسارعت الی

مقتله. (۵)

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم:

چرا انصاف نمی دهی، من بوسیله نعمتهای خود، محبوب تو می شوم و تو بوسیله گناهان در نزد من مبعوض می شوی خیر و رحمت من به سوی تو نازل می گردد و شرت به سوی من بالا می آید و پیوسته فرشته‌ئی بزرگوار در هر شب و روز برایم عمل قبیحت را گزارش می دهد.

ای فرزند آدم:

اگر وصف خود را از دیگری بشنوی و حال آنکه ندانی مورد نظر، خودت می باشی هر آینه نسبت به چنین فردی خشمگین خواهی شد. (۶)

حدیث ششم

مجالس الصدوق و عن الحسين بن احمد بن ادریس عن ابيه
عن محمد بن احمد الاشعري عن احمد بن محمد البرقي عن ابيه عن
وهب بن وهب عن الصدوق قال، قال رسول الله صلى الله عليه و آله
قال الله تبارك و تعالی

یابن آدم:

اطعنی فیما امرتک و لا تعلمنی ما یصلحک.

یابن آدم:

اذکرنی بعد الغداة ساعة و بعد العصر ساعة اکفک ما اهمک (۷)

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

در آنچه که به تو امر نمودم مرا اطاعت کن و آنچه صلاح توست به
من نیاموز

ای فرزند آدم :

لحظه‌ئی در صبح مرا یاد کن و لحظه‌ئی در عصر، هر چه به خواهی به
تومی دهم.

حدیث هفتم

قرب الاسناد عن السندي بن محمد عن ابي البختری عن الصادق عن
ابيه عن علي عليه السلام قال الالتفات في الصلوة اختلاس من الشيطان
فاياكم و الالتفات في الصلوة فان الله تبارك و تعالى يقبل على العبد اذا
قام في الصلوه فاذا التفت
قال الله تبارك و تعالى

يا بن آدم :

عمن تلتفت ثلاثة فاذا التفت بالرابعة اعرض الله عنه^(۸)

ترجمه روایت شریفه:

از حضرت علی علیه السلام نقل شده که فرمودند بی توجهی در
نماز اختلاسی است از شیطان، پس پرهیزید از بی توجهی در نماز، زیرا
که خداوند تبارک و تعالی به بنده روی می آورد هنگامیکه نماز
می خواند، و وقتی بی توجه شد خداوند می گوید.

ای فرزند آدم :

از چه کسی روی بر می گردانی سه مرتبه این سخن تکرار می شود
و آنگاه که مرتبه چهارم بنده بی توجهی کرد. خداوند از او
اعراض می کند.

حدیث هشتم

کنز الکرانجی
قال الله تعالی
یا بن آدم:

فی کل یوم توتی برزقک و انت تحزن و ینقص من عمرک و انت لا
تحزن، تطلب ما یطغیک و عندک ما یکفیک.^(۹)

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم:

در هر روز رزق و روزی می رسد و حال آنکه تو غم روزی می خوری
و حال آنکه از عمرت کم می شود ولی تو محزون نمی شوی.
بدنبال چیزی هستی که تو را طاغی و یاغی می کند و حال آنکه در نزد تو
چیزی است که کفایت امرت را می نماید.

حدیث نهم

عن ابن فضال عن غالب بن عثمان عن بشير الدهان عن ابي
عبدالله عليه السلام قال،

قال الله عزوجل

يابن آدم :

اذكرني في ملاء، اذكرت في ملاء خير من ملئك^(۱۰)

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

مرا در پیشگاه مردم یاد کن. در این صورت ترا یاد خواهم کرد
در پیشگاهی که بهتر از پیشگاهی که تو مرا یاد کردی، باشد.

حدیث دهم

عدة من اصحابنا عن سهل بن زياد عن محمد بن عبد الحميد
عن يحيى بن عمر و عن عبدالله بن سنان قال، قال ابو عبدالله عليه
السلام اوحى الله عزوجل الى بعض انبيائه،

يابن آدم :

اذكرني في غضبك، اذكرك في غضبي، لا امحك فيمن امحق وارض
بي منتصرا فان انتصاري لك خير من انتصارك لنفسك.^(۱۱)

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

مرا در حال خشم و غضب یاد کن در این صورت ترا در حال خشم
و غضب خود یاد می کنم. و بر تو سخت نخواهم گرفت در وقتی که

سخت خواهیم گرفت.

از یاری رساندن من راضی باش زیرا یاری دادن من به تو بهتر از یاری دادن خود برای خودت می باشد.

حدیث یازدهم

عدة من اصحابنا عن احمد بن محمد عن ابن محبوب عن عمر بن يزيد
عن ابي عبدالله عليه السلام قال في التوراة مكتوب

یابن آدم :

تفرغ لعبادتي املا قلبك غني و لا اكلک الی طلبک و علی ان اسد
فاقتک و املا قلبک خوفا منی و ان لا تفرغ لعبادتي املا قلبک شغلا
بالدنیا ثم لا اسد فاقتک و اکلک الی طلبک^(۱۲)

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

خود را برای بندگی من مهیا نما. در این صورت قلب ترا بی نیاز
خواهم کرد و ترا بسوی خواسته هایت واگذار نخواهم کرد و بر من
واجب خواهد بود که حاجت ترا بجا آورم. و قلب ترا مملو از خوف و ترس
از خود می کنم. و اگر برای بندگی من خود را مهیا نسازی، قلب ترا
مشغول به دنیا خواهم کرد سپس حاجت ترا بجا نخواهم آورد و ترا
به خواسته هایت واگذار خواهم کرد.

حدیث دوازدهم

محمد بن یحیی عن احمد بن محمد بن ابی نصر قال، قال ابوالحسن الرضا علیه السلام، قال الله تبارک و تعالی
یا بن آدم :

بمشیتي كنت انت الذی تشاء لنفسک ما تشاء و بقوتی ادیت فرایضی و
 بنعمتی قویت علی معصیتی، جعلتک سمیعا بصیرا قویا، ما اصابک من
 حسنة فمن الله، و ما اصابک من سيئة فمن نفسك، و ذلك انی اولی
 بحسناتک منک و انت اولی بسیئاتک منی، و ذلك اننی لا اساءل عما
 افعل و هم یساءلون. قد نظمت لک کل شیء ترید^(۱۳)
ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

به اراده من است که آنچه برای خود می خواهی و اراده می کنی، و
 به قدرت من است که واجبات مرا اداء می کنی و به وسیله نعمت من
 بر معصیت من قدرت پیدا کرده ای. ترا انسانی شنوا و بینا و قوی
 قرار داده ام. هر نیکی که به تو برسد از جانب خدا است و هر بدی که به
 تو برسد از ناحیه خودت می باشد و آن به خاطر این است که من
 سزاوارتر از تو هستم نسبت به نیکی هایت و تو از من سزاوارتر هستی
 نسبت به بدی هایت. و آن بخاطر این است که من از آنچه انجام
 می دهم باز خواست نمی شوم و حال آنکه تمامی آنها باز خواست می شوند.
 هر آنچه که تو خواستی برایت منظم و مرتب نمودم.

حدیث سیزدهم

قال الله تبارک و تعالی

یا بن آدم :

کن کیف شئت، كما تدین تدان، من رضی من الله بالقلیل من الرزق قبل
الله من الیسیر من العمل و من رضی بالیسیر من الحلال خفت مؤنته
وزکت مکسبه و خرج من حد الفجور
ترجمه روایت شریفه: .

ای فرزند آدم :

هر گونه که می خواهی باش، همانگونه که وام می دهی همانگونه نیز
وام می گیری، هر کس به رزق قلیل الهی رضایت دهد خداوند عمل
خوب کم او را قبول می کند و هر کس به حلال اندک، راضی باشد مؤنه
او سبک خواهد شد. و کاسبی او پاکیزه خواهد شد و از حد و حدود
گناهان خارج خواهد شد.^(۱۴)

حدیث چهاردهم

قال الله تبارک و تعالی

یا بن آدم :

کل یوم ینقص من عمرک و انت لاتدری و یاءتی کل یوم رزقک من

عندی و انت لاتحمده فلا بالقليل تقنع و لا بالكثير تشبع.

یابن آدم :

ما من يوم جديد الا و ياءتيك من عندي رزق جديد و ما من ليلة الا و ياءتيني ملائكتي من عندك بعمل قبيح. تاءكل رزقي و تعصيني. و انت تدعوني فاستجيب، لك. خيري اليك نازل و شرک الي صاعد، فنعم المولى انا. و بس العبد انت، تسئلني فاعطيك واستر عليك سوء بعد سوء و قبيحا بعد قبيح. انا استحيي منك و انت لا تستحي مني.

ترجمه روايت شريفه:

ای فرزند آدم :

هر روز که می گذرد از ایام عمرت کم می گردد و تو خبر نداری و هر روز، روزی من به تو می رسد ولی تو شکر آن را به جای نمی آوری، نه به کم قانع می شوی و نه به زیاد سیر می گردی.

ای فرزند آدم :

هیچ روز جدیدی نیست مگر اینکه از ناحیه من روزی جدیدی به تو می رسد و هیچ شبی نیست مگر اینکه ملائکه من عمل قبیحی از ناحیه تو به من گزارش می کنند، رزق مرا می خوری و نافرمانی مرا می کنی و هر وقت مرا بخوانی درخواست تو را اجابت می کنم. خیر من به سوی تو سرازیر است و حال آنکه شر تو به سوی من بالامی آید. چه خوب مولائی هستم، من و چه بد بنده ای هستی، تو. (هرگاه) از من خواسته ای داشتی به تو عطا کردم و بدی های تو را یکی پس از دیگری می پوشانم، من از تو خجالت می کشم ولی تو از من حیانمی کنی. ^(۱۵)

حدیث پانزدهم

يقول الله تبارك و تعالی

یابن آدم :

ارض بما اتيتك تكن من ازهد الناس.

یابن آدم :

اعمل بما افترضت عليك تكن من اعبد الناس.

یابن آدم :

اجتنب مما حرمت عليك تكن من اورع الناس.

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

به آنچه که به تو دادم راضی باش، از زاهدترین مردم خواهی شد.

ای فرزند آدم :

به آنچه که به تو واجب کردم عمل کن، از عابدترین مردم خواهی شد.

ای فرزند آدم :

از آنچه که بر تو حرام کردم دوری کن از متقی‌ترین مردم خواهی شد.^(۱۶)

حدیث شانزدهم

جماعة عن ابی مفضل عن الحسین بن موسی عن عبدالرحمن ابن خالد
عن زید بن حباب عن حماد عن ثابت عن ابی رافع عن ابی هریره عن
النبی صلی الله علیه و آله قال:

قال الله تبارک و تعالی

یابن آدم :

مرضت فلم تعدنی قال یارب کیف اعودک و انت رب العالمین قال مرض
فلان عبدی فلو عدته لوجدتني عنده و استسقیته، فلم تسقینی، فقال
کیف و انت رب العالمین فقال استسقاک عبدی فلان و لو سقیته لو
جدت ذلک عندی و استطعمتک، فلم تطعمنی، قال کیف و انت رب
العالمین قال استطعمک عبدی فلان و لو اطعمته لوجدت ذلک عندی^(۱۷)

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

مريض شدم و به عیادتکم نیامدی. و او در جواب می گوید: ای خدا چگونه
از شما عیادت کنم در حالیکه تو پروردگار جهانیان هستی.
خدایم فرماید: فلانی، بنده من مریض شد، چنانچه به عیادت او
می رفتی هر آینه مرا در کنار او می یافتی.

و از تو طلب آب کردم و مرا سیراب ننمودی. بنده در جواب
می گوید: چگونه اینکار را می کردم و حال آنکه تو پروردگار جهانیان
هستی، خدایم فرماید: بنده من از تو طلب آب کرد، چنانچه به او آب
می دادی آن را در نزد من می یافتی.

و از تو طعام و غذا خواستم، ولی مرا طعام ندادی، و بنده در
جواب می گوید: چگونه اینکار را می کردم و حال آنکه تو پروردگار
جهانیان هستی و خدا می فرماید بنده من فلانی از تو غذا خواست و اگر
تو به او غذا می دادی آن را در نزد من می یافتی.

حدیث هفدهم

قال الله تبارك و تعالی:

ویحک،

یابن آدم:

ما اقسى قلبك، ابوك و امك يموتان و ليس لك عبرة بهما

یابن آدم:

الا تنظر الى بهيمة ماتت فانفتخت و صارت جيفة و هي بهيمة و ليس

لهاذنب، و لو وضعت اوزارك على الجبال الراسيات لهدتها

ترجمه روایت شریفه:

وای بر تو:

ای فرزند آدم:

چقدر قسی القلب هستی، پدر و مادرت می میرند و در مرگ آنها

هیچ عبرتی برای تو نمی باشد.

ای فرزند آدم:

آیا به یک چهارپا نگاه نمی کنی هنگامی که مرده است و باد کرده و

لاشه متعفن شده است. و حال آنکه چهار پائی است و گناهی بر

گردن او نیست. و حال آنکه اگر گناهان ترا بر کوههای محکم بگذارم،

کوهها را منهدم می کند^(۱۸)

حدیث هجدهم

عن الرضا عليه السلام عن آبائه عليهم السلام قال، قال رسول الله صلى

الله عليه و اله قال الله تبارك و تعالی:

یابن آدم:

لا يغر تك ذنب الناس عن ذنبك و لا نعمة الناس من نعمة الله عليك و لا تنظ الناس من رحمة الله تعالى و انت ترجوها لنفسك.

ترجمه روايت شريفه:

ای فرزند آدم :

گناهان مردم ترا نسبت به گناه خودت فریب ندهد (اینکه بگوئی مردم اینقدر گناه می کنند ما که خیلی مرتکب گناه نشدیم) و همچنین نعمتهای مردم نسبت به نعمتهائی که خداوند به تو عنایت کرده.

و مردم را از رحمت خداوند تبارک و تعالی ناامید مگردان در حالیکه امید رحمت برای خود داری.^(۱۹)

حدیث نوزدهم

الدر المنثور عن محمد بن كعب القرطبي قال قراءت في التوراة او قال في صحف ابراهيم فوجدت فيها يقول الله تعالى:

يابن آدم :

ما انطفتني، خلقتك و لم تك شيئا و جعلتك بشرا سويا خلقتك من سلاله من طين ثم جعلتك نطفة في قرار مكين ثم خلقت السنطفة علقه، فخلقت العلقه مضغه فخلقت المضغه عظاما فكسوت العظام لحما ثم انشاءت خلقا اخر.

يابن آدم :

هل يقدر على ذلك غيري ثم خفت ثقلك على امك حتى لا تتبرم بك و لا تتأذي، ثم اوحيت الى الامعاء ان اتسعي و الى الجوارح ان تفرقي فاتسعت الامعاء من بعدضيقها و تفرقت الجوارح من بعيد تشبيكها ثم اوحيت الى المملك الموكل بالارحام ان يخرجك من بطن امك

فاستخلصك على ريشة من جناحه فاطلعت عليك فاذا انت خلق ضعيف
 ليس لك سن يقطع و لا ضرس يطحن فاستخلصت لك في صدر امك
 ثديايدر لك لبنا باردا في الصيف، حارا في الشتاء استخلصته من بين
 جلد و لحم و دم عروق و قدفت لك في قلب والدتك الرحمة و في قلب
 ابيك السحنن فيها، يكدان ويجهدان و يربيانك و يغذيانك و لم يناما،
 حتى ينو مانك

يابن آدم :

انا فعلت ذلك بك لا بشيء استاهلته به مني او لحاجة استعنت على
 قضايها..

يابن آدم :

فلما قطع سنك و طلع ضرسك اطعمتك فاكهة الصيف و فاكهة الشتاء
 في اوانها فلماعرفت اني ربك عصيتني فالان اذ عصيتني فادعني و اني
 قريب مجيب و ادعني فاني غفور رحيم.

ترجمه روايت شريفه:

اي فرزند آدم :

با من انصاف نداشتی، زیرا تو را بوجود آوردم در حالیکه قبل از آن چیزی
 نبود، و تو را بشری با خلقت معتدل قرار دادم (و نقصی در آفرینش تو
 نیست) تو را از عصاره‌ای از گل آفریدم، سپس تو را نطفه‌ای در جایگاه
 استواری (رحم) قرار دادم، سپس نطفه را خون بسته، و خون بسته را
 گوشت پاره و باز آن گوشت را استخوان و سپس بر استخوانهاگوشت
 پوشاندم، پس از آن خلقتی دیگر^(۲۰) انشاء نمودم.

اي فرزند آدم :

آیا کسی جز من توانائی اینکار را دارد؟ سپس سنگینی تو را در
 (شکم)مادرت سبک و آسان نمودم تا بواسطه تو بستوه نیاید و آزار
 نبیند، سپس به معده و روده‌ها الهام کردم که وسعت یابید، و به اعضا که
 از هم جداگردید پس معده و روده‌ها پس از تنگی، وسعت یافت و اعضا
 پس از آمیختگی از هم جدا گردید سپس به فرشته موکل به رحمها

وحی کردم که تو را از شکم مادرت خارج سازد و او بوسیله پری از بال خویش تو را از شکم مادر رها کرد، بعد از آن توجه‌ای به تو نمودم و دیدم که مخلوق ضعیف و ناتوانی هستی، در سینه مادرت پستانی مخصوص (تغذیه) تقرار دادم تا در تابستان شیر خنکی و در زمستان شیر گرمی بیاورد و آن شیر «گوارا» را از میان پوست و گوشت و خون و رگها خارج نمودم (تا غذای تو باشد)

(سپس) در قلب مادر تو «رحمت» و در قلب پدرت «مهربانی» نسبت بتو تربیت نموده و غذای تو را فراهم می‌کنند و تاتو را خوابانند خود به خواب نمی‌روند.

ای فرزند آدم:

اینکارها را که نسبت به تو انجام دادم نه به خاطر آن بود که شایسته آن بودی یا با انجام اینکار نیازی از من بر طرف می‌شد (بلکه من بی‌نیاز و حکمت من اقتضای انجام این کارها را داشت)

ای فرزند آدم:

زمانیکه دندان تو بر آمد و قدرت قطع و بریدن پیدا نمود، به تو میوه‌تابستان و میوه زمستان را در وقت مخصوصش، روزی کردم (اما همانطوری که گفتم با وجود این همه نعمتها، انصاف را نسبت به من رعایت نکردی) وقتی شناختی که من پروردگار تو هستم نافرمانی مرا کردی (با این وجود اکنون که نافرمانی مرا نمودی، مرا بخوان زیرا من (بتو) نزدیکم و تو را اجابت می‌کنم، مرا بخوان که من آمرزنده مهربانم.

حدیث بیستم

قال الله تبارک و تعالی

یا بن آدم :

اطیعونی بقدر حاجتکم الی و اعصونی بقدر صبرکم علی النار
و اعملوللدنیا بقدر لبثکم فیها و تزودوا للاحرة بقدر مکثکم فیها
یا بنی ادم زارعونی و عاملونی و اسلفونی اربحکم. عندی ما لا عین رأت
و لا دن سمعت و لا خطر علی قلب بشر

یا بن آدم :

اخرج حب الدنیا من قلبک فانه لا یجتمع حب الدنیا و حبی فی قلب
واحد

یا بن آدم :

اعمل بما امرتک و انتہ عما نهیتک اجعلک، حیا لا توت ابدا

یا بن آدم :

اذا وجدت قساوة فی قلبک و سقما فی جسمک و نقیصة فی مالک و
حریمة فی رزقک فاعلم انک قد تکلمت فیما لا یعنیک

یا بن آدم :

اکثر من الزاد فان الطریق بعید، و خفف الحمل فان الصراط دقیق و
اخلص العمل فان الناقد بصیر و اخر نومک الی القبور و فخرک الی
المیزان و لذاتک الی الجنة و کن لی اکن لک و تقرب الی بالاستهانة
بالدنیا تبعد عن النار

یا بن آدم :

لیس من انکسر مرکبه و بقی علی لوحة فی البحر باعظم مصیبة منک
لانک من ذنوبک علی یقین و من عملک علی خطر.^(۲۱)

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

به اندازه‌ای که به من نیازمند هستید مرا اطاعت کنید
و به اندازه‌ای که صبر بر آتش دوزخ دارید، مرا نافرمانی کنید
و به اندازه‌ای که در دنیا باقی هستید، برای دنیا عمل کنید
و به مقداری که در آخرت باقی هستید برای آن زاد و توشه فراهم کنید

ای فرزند آدم :

در زراعت و معاملات خویش (همچون معامله سلف که بهاء را از پیش می‌دهید) مرا طرف معامله خویش قرار دهید تا به شما سودی دهم که نه چشمی دیده و نه گوشی شنیده و نه بر قلب انسانی خطور کرده

ای فرزند آدم :

دوستی را از دل خویش بیرون کن زیرا دوستی دنیا و محبت من در یک دل جمع نمی‌شود

ای فرزند آدم :

آنچه را به تو فرمان داده‌ام انجام بده و از آنچه تو را باز داشته‌ام دست بردار تا تو را زنده‌ای قرار دهم که هرگز نمی‌میرد.

ای فرزند آدم :

هنگامی که در دلت سختی و در جسمت بیماری و در مالت کمبود و در روزیت محرومیت یافتی، پس بدان (علت آن) سخن گفتن تو در اموری است که فائده‌ای برای تو ندارد

ای فرزند آدم :

زاد و توشه بسیار فراهم کن زیرا راه بسی دور است، و بار خویش را سبک گردان زیرا (پل) صراط بسیار باریک است، و عمل خویش را خالص گردان چونکه بازرس بی‌نهایت بینا می‌باشد، و خواب (بسیار و طولانی) خود را برای قبر به تاءخیر بینداز، و فخر و مباهات کردن را برای ترازوی (سنجش اعمال) قرار بده، و لذت بردن خویش را برای بهشت بگذار و (خالص) برای من باش، تا برای تو باشم، و با پست شمردن دنیا به من نزدیک شو، (تا در مقابل) از آتش دوزخ دور گردی.

ای فرزند آدم :

کسی که در میان دریا کشتی او شکسته، و بر تخته پاره‌ای باقی مانده‌است مصیبت‌اش بزرگتر از تو نیست، زیرا تو به گناهت یقین داری و از عملت نزدیک به هلاکتی.

حدیث بیست و یکم

قال الله تبارک و تعالی

یا بن آدم :

الموت یکشف اسرارک و القيامة تبلوا اخبارک و الكتاب یهتک استارک
فاذا اذنب ذنبا صغیرا فلا تنظر الی صغره ولكن انظر الی من عصيته و اذا
رزقت رزقا قليلا فلا تنظر الی قلته و لكن انظر الی من رزقک

یا بن آدم :

لا تءمن من مکرى فان مکرى اخفى من دبیب النمل علی الصفا فی
اللیلة الظلماء

یا بن آدم :

هل ادیتم فرائضی کما امرتکم و هل واسیتم المساکین باموالکم و
انفسکم و هل احسنتم الی من اساء الیکم و هل عفوتهم عن ظلمکم و
هل وصلتهم من قطعکم و بل انصفتهم من خانکم و بل کلمتتم من هاجرکم
و هل ادبتتم اولادکم و بل سئلتهم العلماء من امر دینکم و دنیاکم فانی لا
انظر الی صورکم و لا الی محاسنکم ولكن انظر الی قلوبکم و اعمالکم و
ارضی منکم بهذه الخصال

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

مرگ، اسرار تو را آشکار و قیامت، اخبار تو را ظاهر و نامه اعمال، پرده از
کار شما بر می دارد. پس زمانیکه گناه کوچکی انجام دادی به
کوچکی آن نگاه نکن، بلکه ببین چه کسی را نافرمانی کرده ای؟^(۲۲) و
اگر روزی اندکی نصیب تو شد به کمی آن نگاه نکن بلکه ببین چه
کسی به تو روزی داده؟^(۲۳)

ای فرزند آدم :

آیا واجبات مرا همانطور که به شما امر کردم انجام دادید و آیا با اموال و جان خود با فقراء مواسات نمودید؟^(۲۴)

و آیا به آنکه با شما بد کرده نیکی نمودید؟ و آیا کسی را که به شما ستم کرده، عفو کردید؟ و آیا با کسی که از شما بریده، پیوستید؟ بلکه با کسی که به شما خیانت نموده به انصاف بر خورد نمودید؟ و با کسی که از شما دوری کرده صحبت کردید؟ و آیا فرزند خویش را ادب کردید؟ بلکه از دانشمندان دین درباره امر دین و دنیای خویش سؤال نمودید؟ پس (بدانید) من به صورتها و زیبائیهای ظاهری شما توجه نمی‌کنم بلکه به دلها (و نیتها) و اعمال شما توجه می‌کنم و با (انجام دادن) این صفات (که بیان شد) از شما راضی می‌گردم.

حدیث بیست و دوم

قال الله تبارک و تعالی

یا بن آدم:

انظر الی نفسک و الی جمیع خلقی فان وجدت احدا اعز الیک
من نفسک فاصرف کرامتک الیه و الا فاکرم نفسک بالتوبه و العمل
الصالح ان کانت علیک عزیزة

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم:

به نفس خود و تمام مخلوقات من نظر کن، پس اگر فردی (از آنها) رایافتی که از نفس خود عزیزتر باشد، پس بزرگی و ارجمندی خویش را برای آن قرار ده و اگر نیافتی، با توبه و عمل صالح، نفس خود را گرامی دار، البته اگر نفست برای تو عزیز (و ارزشمند) باشد.

حدیث بیست و سوم

قال الله تبارک و تعالی

یا بن آدم :

ان الشیطان لکم عدو مبین فاتخذوه عدوا فاعملوا للیوم الذی تحشرون
 فیه الی الله تعالی فوجا و تقفون بین یدی الله صفا صفا و تقرؤن الکتاب
 حرفا و تسئلون عما تعلمون سرا و جهرا ثم یساق المتقون الی الجنان
 وفدا وفدا و المجرمون الی جهنم وردا و ردا، اکفاکم من الله وعدا و
 وعیدا؟ فانا الله فاعرفونی و انا المنعم فاشکرونی و انا الفگار فاستغفرونی
 و انا المقصود فاقصدونی و انا العالم بالسرائر فاحذرونی.

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

همانا شیطان دشمن آشکاری برای شما است لذا او را دشمن
 خود بگیرید. پس برای روزی که در آنروز گروه گروه بسوی خداوند
 محشور خواهید شد، و در پیشگاه خداوند (برای حساب) در صفهای
 متعددی ایستید و حرف به حرف نامه اعمال (خود) را می خوانید و از
 آنچه در پنهان و آشکار انجام دهید سؤال می شوید عمل نمائید.
 سپس اهل تقوی دسته دسته بسوی بهشت و مجرمین گروه گروه
 بسوی جهنم برده شوند (و به آنها گفته خواهد شد): آیا خداوند وعده و
 وعید را به اندازه کافی برای شما بیان نکرد؟
 (بدانید) من خداوند (شما هستم) پس مرا بشناسید، و من نعمت
 دهنده شما هستم پس شکر مرا بجا آورید و، من (بسیار) بخشنده ام پس
 از من درخواست آمرزش نمائید و من (هدف) و مقصود شمایم پس مرا
 قصد کنید، و من دانای به امور پنهانم، پس از من حذر کنید.

حدیث بیست و چهارم

قال الله تبارک و تعالی

یابن آدم :

الی کم تشکونی و الی کم تنسونی و الی کم تکفرونی و لست بظلام
 للعبید و الی متی تجحدون بنعمتی و رزقکم یاتیکم فی کل یوم من
 عندی و الی متی تجحدون بربو بیتی و لیس لکم رب غیر و الی متی
 تجفوننی و لم اجفکم و من منع الزکوة من ماله فقد استخف بکتابی و اذا
 علم بوقت الصلوة و لم یفرغ لها فقد غفل عنی و اذا قال ان الخیر من
 عندی و الشر من عند ابلیس فقد جحد ربوبیتی و جعل ابلیس شریکا لی
 ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

تا چه اندازه از من شکایت می کنی، و چقدر مرا به فراموشی می سپاری،
 و چه مقدار ناسپاس من هستی؟! با اینکه من (اصلا) ظلمی به بندگان
 نمی کنم، و تا چه زمان نعمت مرا انکار می کنی با اینکه روزی هر روز از
 جانب من برای شما می آید، و تا چه زمان منکر خدائی و ربوبیت من
 هستید با اینکه پروردگاری جز من برای شما نیست، و تا چه زمان از
 من روی بر می گردانید و اعراض می کنید با اینکه من با شما چنین
 نکرده ام.

و هر کس زکات مال خود را ندهد کتاب^(۲۵) مرا سبک شمرده است،
 و زمانی که از وقت نماز آگاه شود ولی دست از کار خویش نکشد پس،
 از من غافل شده و زمانی که بگوید خیر و خوبی از جانب من است و بدی
 از ناحیه ابلیس است، پس خدائی و ربوبیت مرا انکار نموده و ابلیس
 را شریک من قرار داده^(۲۶)

حدیث بیست و پنجم

قال الله تبارک و تعالی

یابن آدم :

المال مالی و انت عبدی و ما لك الا ما اكلت فافنیت و ما لبست فابلیت و ما تصدقت فابقیت و ما ذخرت فحظک منه المقت و انما انت علی ثلثة اقسام فواحد لی و واحدلك و واحد بینی و بینک فاما الذی لی فروحک و اما الذی لك فعملک و اما الذی بینی و بینک فممنک الدعاء و منی الاجابة
یابن آدم :

تورع تعرفنی و تجوع ترنی و اعبدنی تجدنی و تفرد تصلنی

یابن آدم :

اذا كانت الملوک تدخل النار بالجور و العرب بالعصبية و العلماء بالحسد و الفقراء بالكذب و التجار بالخيانة و الحراث بالجهالة و العباد بالریاء و الاغنیاء بالكبر و القراء بالغفلة و الصباغ بالغش و مانع الزکوة بمنع الزکوة فاین من یطلب الجنة.

ترجمه روایت شریفه:

«ای فرزند آدم :

سرمایه‌ات از آن من است، و خود نیز بنده من می باشی، و تو مالک هیچ چیزی نیستی مگر آنچه می خوری، پس نابود می سازی، و آنچه می پوشی پس مندرس می کنی، و آنچه انفاق می نمایی پس همیشگی اش می سازی، و آنچه انباشته می کنی پس تنها بهره‌ات از آن خشم الهی است.

و تو تنها از سه پاره‌ای، از آن من، و پاره‌ای از آن خویش، و پاره‌ای دیگر میان من و تو است. اما آنچه برای من است جان و روح تو می باشد، و آنچه برای توست کردار تو می باشد، و آنچه میان من و توست دعای آن از تو و پاسخ آن از من می باشد.

ای فرزند آدم :

پرهیزگار باش تا مرا بشناسی، و گرسنگی بکش تا مرا ببینی، و مرا
بندگی کن تا به من دست یابی، و از دیگران جدا شو تا به من برسی

ای فرزند آدم :

چون پادشاهان با ستم گری، و عرب با تعصب، و دانشمندان با حسادت،
و تنگدستان با دروغ، و کاسبان با خیانت، و برزگران با نادانی، و عبادت
پیشگان با ظاهر سازی، و توانگری با خودپسندی، و قاریان با غفلت، و
رنگ رزان با نیرنگ، و خودداری کنندگان از پرداخت زکات
با خودداری (کسانی که زکات نمی دهند با ندادن خویش)... خویش
راهی دوزخ شوند، پس کجاست آنکس که خواهان بهشت باشد؟!»،

حدیث بیست و ششم

قال الله تبارک و تعالی

یابن آدم :

اذ کرنی استجب لکم ادعونی بلا غفلة استجب لکم بلا مهلة ادعونی
بالقلوب الخالية استجب لکم بالجنة الماء وی ادعونی بالخوف و الرجاء
اجعل لکم من کل امر فرجا ومخرجا ادعونی بالاسماء العلیا استجب لکم
بسبلوغ المطالب الاسناء ادعونی فی دارالخراب و الفناء استجب لکم فی
دار الثواب و البقاء

یابن ادم کم تقول الله و فی قلبک غیر الله و لسانک یدکر الله و تخاف غیر
الله و ترجوا غیر الله ولو عرفت الله لما اهمک غیر الله. و تذنب و لا تستغفر
فان الاستغفار مع الاضرار توبة الکاذبین و ما ربک بظلام للعبید

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

مرا یاد کن تا اجابت کنم تو را، مرا بدون غفلت بخوانید تا بی درنگ پاسختان دهم، مرا با دل‌های تهی از آلودگی بخوانید تا بهشتی که جایگاه نیکوئی است به شما پاسخ دهم، مرا به همراه ترس و امید بخوانید تا برای شما در هر امر گشایشی و رهایی قرار دهم، مرا با نامه‌های برتر بخوانید تا پاسختان را با اجابت در خواسته‌های برتر دهم، مرا در این سرزمین ویرانی و نیستی بخوانید تا پاسخ شما را در آن سرزمین باپاداش و جاودانگی دهم،

ای فرزند آدم:

چقدر خدا! خدا! می‌گویی و در دلت غیر خدا جای گرفته است؟! زبانت از خدا یاد می‌کند ولی از غم او بیم داری و به غیر او امید بسته‌ای؟! اگر خدا را آنچنانکه سزاوار است شناخته بودی غیر خدا برای تو اهمیت نداشت تو نافرمانی او می‌کنی ولی طلب آمرزش نمی‌کنی، همانا در خواست آمرزش با پافشاری بر گناه، توبه دروغ‌گو بیان است (و پرودگار تو ستمکار بر بندگان نیست).

حدیث بیست و هفتم

قال الله تبارک و تعالی

یابن آدم:

إذا صبحت بین نعمتین عظیمتین لما تدری ایتها و اعظم عندک ذنوبک المستورة عن الناس او الثناء الحسن من الناس ولو علم الناس ما اعلم منک ما سلم علیک احد من خلقی و اخلص عملک من الریاء و السمعة فانک عبد ذلیل لرب جلیل ماء مور لامره و تزود فانک مسافر و لابد من الزاد لكل مسافر

یابن آدم:

خزائنی لا تزول ابدًا و یمینی مبسوطه بالعطایا ابدًا و بقدر ما تنفق انفق
علیک و بقدر ما تمسک امسک علیک
یابن آدم :

خوف الفقر سوء الظن بالله تعالی و من قلة الیقین تبخل علی المساکین
یابن آدم :

من اهم للرزق فقد شک فی کتابی و من لم یصدق انبیائی فقد جحد
ربوبیتی و من جحد ربوبیتی اکبته فی النار علی وجهه
ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

چون میان دو نعمت بزرگ من روزگار می گذرانی، نمی دانی
کدامیک برای تو مهمتر است: گناهانت که از چشم مردم مخفی نگه
داشته شده، و یا ستایش نیکی که در میان مردم رواج یافت؟ چون اگر
مردم آنچه را که من از تو می دانم می دانستند دیگر هیچیک از بندگانم
بر تو سلامی نمی کرد.

کردارت را از ظاهر فریبی و به گوش دیگران رساندن، پاک گردان که
توبندهای خوار برای پروردگاری بزرگ، و مأمور به او امر او
می باشی. توشه خویش بردار که تو مسافری و گریزی برای مسافر از زاد
و توشه نیست.

ای فرزند آدم :

گنجینه های مرا هیچگاه پایانی نیست، و دست من همیشه برای
بخشش باز است. و به همان میزان که انفاق کنی بر تو انفاق می کنم، و
به هر اندازه از بخشش خوداری کنی من نیز بر تو خودداری می کنم.

ای فرزند آدم :

ترس از فقر، بدگمانی به خداوند متعال است. و خسارت بر مساکین
از کمبود یقین است.

ای فرزند آدم :

هر کس تمامی اهمتماش برای طلب روزی باشد در کتاب من

تردید کرده است، و هر کس پیامبران مرا تصدیق نکند، پروردگاری مرا انکار نموده است، و هر کس پروردگاری مرا انکار کند با صورت او را به درون آتش دوزخ افکنم.

حدیث بیست و هشتم

قال الله تبارک و تعالی

یابن آدم :

قد جائکم الحق من ربکم فمن شاء فلیؤمن و من شاء فلیکفر و انکم لا تحسنون الا بمن احسن الیکم و لا تصلون الا لمن وصلکم و لا تکلمون الا لمن کلمکم لا تطعمون الا لمن اطعمکم و لا تنصفون الا لمن انصفکم و لا تکرمون الا لمن اکرمکم فلیس لاحد علی احد فضل انما المؤمنون الذین امنوا بالله و رسوله الذین یحسنون الی من اساء الیهم و یصلون الی من قطعهم و یعطون الی من حرّمهم و ینصفون من خانهم و یکلمون الی من هاجر منهم و یکرمون من اهانهم.

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

به تحقق «حق» از جانب پروردگارتان برای شما آمد پس (اختیار باشما است) هر کس می خواهد ایمان آورد و هر کس می خواهد کافر گردد و همانا شما جز به کسیکه به شما نیکی کند به کسی نیکی نمی کنید^(۲۷)، و جز با کسیکه با شما رابطه برقرار می کند (از دوستان و خویشاوندان) با کسی ارتباط پیدا نمی کنید و جز با کسیکه با

شما سخن می‌گویید با کسی سخن نمی‌گوئید و جز به کسیکه شما را طعام می‌کند به کسی اطعام نمی‌کنید و جز با کسیکه با شما انصاف دارد با کسی انصاف ندارید و جز با کسیکه با شما انصاف دارد با کسی احترام نمی‌کنید (به همین جهت) هیچکدام شما بر دیگری برتری و فضیلتی ندارد (ولی بدانید برخلاف گروه سابق) مؤمنین (واقعی) کسانی هستند که:

ایمان به خدا و فرستاده او دارند (و علاوه دارای این صفات نیز هستند):

- ۱- به کسانی که به آنها بدی می‌کنند، نیکی می‌نمایند.
- ۲- با کسانی که با آنها قطع رابطه می‌کنند، رابطه برقرار می‌کنند.
- ۳- به کسانی که آنها را محروم نموده‌اند، عطا و بخشش می‌کنند.
- ۴- با کسانی که به آنها خیانت کرده‌اند، انصاف دارند.
- ۵- و با کسانی که با آنها دوری گزیده‌اند، سخن می‌گویند.
- ۶- و به کسانی که به آنها اهانت نموده‌اند، احترام می‌گذارند (و آنها را گرامی می‌دارند).^(۲۸)

حدیث بیست و نهم

قال الله تبارک و تعالی

یا بن آدم:

اذکروا نعمتی التي انعمت علیکم كما لا تهتدون السبیل الا بالدلیل

فكذلك لا تهتدون طريق الجنة الا بالعلم و كما لا تحبمعون المال الا بالتعب و كذلك لا تدخلون الجنة الا بالصبر على العبادة فتقربوا بالنوافل و اطلبوا رضائي برضاء المساكين فان رضائي لا يفار قههم طرفة عين ابدًا يا موسى اسمع ما اقول و الخق ما اقول انه من تكبر على مسكين حشرته يوم القيامة على صورة ذرة تحت اقدام الناس و من تعرض بهتك ستر مسلم اهتك ستره سبعين مرة و من تواضع لعالم او والديه رفعته في الدارين و من اهان مؤمنًا مسلمًا لفقره فقد بارزني في المحاربة و من احب مؤمنًا من اجلى صافحته الملائكة في الدارين في الدنيا سرا و في الاخرة جهرا

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

بیاد آورید نعمت من را که به شما عطا کرده‌ام...

(پس بدانید) همانگونه که جز با راهنما راه نمی‌یابید، به راه بهشت (نیز) جز با علم و دانش رهنمون نمی‌شوید، و همانطور که مال را جز با رنج و زحمت فراهم نمی‌آورید، به بهشت (نیز) جز با شکیبائی بر عبادت وارد نخواهید شد.

(پس) با انجام عبادات مستحب (نماز و غیر آن به من) نزدیک شوید، و رضای مرا در خشنودی مساکن طلب کنید زیرا خشنودی من چشم برهم زدنی از آنها دور نخواهد شد

ای موسی: بشنو آنچه را که می‌گویم (زیرا) سخن من حق است:

همانا کسی که بر مسکینی تکبر نماید، او را در روز قیامت به صورت مورچه‌ای که زیر قدمهای مردم است محشور می‌کنم.

و کسی که در صدد کنار زدن پرده (و آشکار کردن عیب) مسلمانی برآید، هفتاد مرتبه^(۲۹) پرده او را می‌درم (و عیب او را آشکار می‌کنم)

و کسی که در برابر دانشمندی (الهی) یا پدر و مادر خویش فروتنی نماید (مقام) او را در دنیا و آخرت بالا می‌برم، و کسیکه مؤمن مسلمانی را خوار نماید، پس به تحقیق آشکارا به جنگ با من آمده، و کسیکه

بخاطر من مؤمن را دوست داشته باشد، فرشتگان در دنیا پنهانی با او مصافحه کنند و در آخرت آشکارا.

حدیث سی ام

قال تبارک الله و تعالی

یابن آدم :

اطیعونی بقدر حوائجکم الی و اعصونی بقدر صبرکم علی النار و تزودوا
من الدنیا بقدر مسکنکم فیها و تزودوا للاخرة بقدر مسکنکم فیها و لا
تنظروا الی اجالکم المتآخرة و ارزاقکم الحاضرة و ذنوبکم المستورة و
کل شیء هالک الا وجهی و لو خفتم من النار کما خفتم من الفقر
لا غنیتکم من حیث لا تحسبون و لو رغبتم فی الجنة کما رغبتم فی
الدنیا لاسعدتکم فی الدارین و لا تمیتوا قلوبکم بحب الدنیا فزوا
لهاقرب.

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

به اندازه نیازی که به من دارید مرا اطاعت کنید و به مقدار صبری که
بر آتش (دوزخ) دارید نافرمانی مرا کنید، و به اندازه‌ای که در دنیا
سکنی دارید از آن توشه بگیرید (یعنی از دنیا بهره‌ای متعادل و
معقول ببرید و حرص نزنید چون عمر دنیا در برابر عمر آخرت بسیار
ناچیز بلکه به حساب نمی‌آید) و به اندازه‌ای که در آخرت سکنی دارید

برای آن توشه فراهم کنید (بطور کلی انسان برای آخرت آفریده شده و دنیا مقدمه عالم دیگر است و با توجه به جاودانگی در آخرت، بدیهی است که باید تمام سعی و تلاش ما مصروف به فراهم کردن زاد و توشه آخرت گردد)

به عمر طولانی و روزی آماده و گناهان پنهان خود (از دید مردم) نظر و اندیشه مکنید (چون گرفتار غرور و غفلت خواهید شد).

(به همین جهت برای رفع غرور و غفلت بدانید که) هر چیزی نابود می شود جز ذات من. و اگر شما همانطور که از فقر و تنگدستی می هراسید، از آتش دوزخ و ا همه داشته باشید من شما را از جایی که گمان نمی برید، بی نیاز خواهم کرد.

و اگر همانگونه که اشتیاق به دنیا دارید، شوق به بهشت داشته باشید، در دنیا و آخرت شما را سعادت مند خواهم نمود.

و دل‌های خود را با دوستی دنیا نمی رانید، زیرا از بین رفتن دنیا نزدیک است (و با مرگ بین شما و دنیا جدائی خواهد افتاد)

حدیث سی و یکم

قال الله تبارک و تعالی

یا بن آدم :

انما حی لا اموت اعمل بما امرتک و انته عما نهیتک حتی اجعلک حیا لا تموت

یابن آدم :

انا ملک لا ازول اذا قلت لشیء کن فیکون اطعنی فیما امرتک و انتہ عما
نهیتک حتی تقول لشیء کن فیکون

یابن آدم :

اذا کان قولک ملیحا و عملک قبیحا فانت راءس المنافقین و ان کان
ظاهرک ملیحا و باطنک قبیحا فانت اهلک الہالکین

یابن آدم :

لا یدخل جنتی الا من تواضع لعظمتی و قطع نہارہ بذکری و کف نفسہ
عن الشهوات من اجلی و یواخی الغرب و یواسی الفقیر و یرحم المصاب و
یکرم الیتیم و یکون له کالاب الرحیم و للارامل کالزوج الشفیق فمن کان
ہذہ صفتہ یکون ان دعانی لببتہ وان سئلنی اعطیتہ

ترجمہ روایت شریفہ:

ای فرزند آدم :

(بدان) من زندہ ای ہستم کہ مرگی برای من نیست (بہ ہمین جہت)
بہ آنچه فرمانت دادہ ام عمل کن و از آنچه نہیت کردہ ام دست بردار، تا
تو را (نیز) زندہ ای قرار دہم کہ مرگی برای تو نباشد (بہ عالم بقاء
وارد شدی)

ای فرزند آدم :

من پادشاہی ہستم کہ زوالی برای حکومت من نباشد (و فرمان من نافذ
است بطوریکہ) اگر بہ چیزی بگویم بشو، خواهد شد (و
تخلف نمی کند).

تو نیز (نسبت) بہ آنچه فرمانت دادام اطاعت کن و از آنچه نہیت
کردہ ام دست بردار (تا خدا گونه شوی بطوریکہ) اگر بہ چیزی بگوئی
بشو، انجام پذیرد (و از فرمان تو تخلف نکند)

ای فرزند آدم :

اگر گفتار تو زیبا و رفتارت زشت باشد پس (بدان) کہ راءس
منافقین ہستی و اگر ظاہر تو نیکو و درونت زشت باشد پس (بدان) در

راءس هلاک شدگان هستی.

ای فرزند آدم:

به بهشت من وارد نمی شود مگر کسی که در برابر عظمت من تواضع،
 وروز را با یاد من پایان برد، و بخاطر من نفس خود را از
 خواسته های نفسانی باز دارد، با شخص غریب، برادری، با فقیر، مواسات
 بامصیبت زده، ترحم و به یتیم، اکرام و احترام نماید، و برای
 یتیم همچون پدری مهربان و برای بیوه زنان همانند همسری دلسوز
 باشد، پس هر که این صفات را دارا شود، اگر مرا بخواند اجابتش کنم و
 اگر از من درخواست نماید به او عطا نمایم.

حدیث سی و دوم

قال تبارک و تعالی

یا بن آدم:

اصبر و تواضع ارفعک و اشکرلی ازدک و استغفرلی اغفرلک و ادعنی
 استجب لک واسئلنی اعطک و تصدق لی ابارک لک فی رزقی وصل
 رحمک ازد عمرک و انسیءاجلک و اطلب منی العافیة بطول الصحة و
 اطلب السامة فی الوحدة و الاخلاص فی الورع و الزهد فی التوبة و
 العبادة فی العلم و الغنی فی القناعة

یا بن آدم:

کیف تطمع فی العبادة مع الشبع و کیف تطلب جلاء القلب مع کثرة

النوم و كيف تطمع في الخوف من الله تعالى مع خوف الفقر و كيف
تطمع في مرضات الله تعالى مع احتقار الفقراء و المساكين

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

شکسببا باش و تواضع نما تا (مقام) تو را بالا برم، و شکر مرا بجا آور
تا (نعمت) تو را بیفزایم، از من طلب آمرزش نما تا تو را بیامرزم،
مرا بخوان تا اجابت کنم ترا، از من درخواست کن تا به تو ببخشم، در راه
من صدقه بده تا در روزی به تو برکت دهم، با خویشاوندان خود صله
رحم بجا آور تا عمرت را بیفزایم و اجلت را به تاءخیر اندازم، بوسیله
صحت و سلامتی طولانی از من عافیت طلب کن، دور بودن از عیب و
نقص را در تنهائی طلب کن،^(۳۱) و اخلاص را در تقوا، و زهد را در
توبه، و عبادت را در علم و دانش^(۳۲) و بی نیازی را در قناعت طلب
کن.

ای فرزند آدم :

چگونه با سیری (و شکم پر) در عبادت من طمع داری، و چگونه
با خواب زیاد روشن شدن دل خویش را طلب می نمائی، و چگونه با
ترس از فقر، امید ترس از خداوند داری^(۳۳) و چگونه با حقیر شمردن
فقراء و مساکین امید در جلب رضایت خداوند متعال داری.

حدیث سی و سوم

قال الله تبارك و تعالی

یا بن آدم :

تكن ممن یطلب التوبة بطول الامل و یرجو الاخرة بغير عمل. تقول قول
الزاهدين و تعمل المنافقین ان اعطى لا یقنع و ان منع لا یصبر، یا امر
بالخیر و لا یفعله و ینهی عن الشر و لا ینهی عنه و یحب الصالحین و
لیس منهم و یبغض المنافقین و هو منهم

یا بن آدم :

ما من یوم جدید و الارض تخاطبک و تقول

یا بن آدم :

تمشی علی ظهری و مصیرک فی بطنی، تذنب علی ظهری و تعذب فی
بطنی

یا بن آدم :

انا بیت الوحدة و انا بیت الوحشة و انا بیت الظلمة و انا بیت العقارب و
الحیات و انا بیت الهوان فاعمرنی و لاتخربنى

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

از کسانى که با آرزوى طولانى بدنبال «توبه» و بدون عمل،
امید(سعادت در) آخرت را دارند، مباش.

(و نیز از کسانى مباش که) گفتار اهل زهد را دارند ولی رفتارشان
منافقانه است (بطوریکه) اگر چیزی به آنها داده شود قانع نیستند و
اگر به آنها چیزی ندهند بی صبرى کنند، فرمان به خیر و نیکی داده
ولی خود انجام نمی دهند، از بدی نهی می کند ولی خود باز نمی ایستد،
صالحین را دوست می دارد ولی خود از آنها نیست، منافقین را دشمن
می دارد ولی خود از منافقین است.

ای فرزند آدم :

هر روز جدیدی که می آید زمین تو را خطاب می کند و می گوید:
ای ممم

فرزند آدم :

تو بر پشت من راه می‌روی ولی (عاقبت) بازگشت تو در دل من خواهد بود، بر پشت من گناه می‌کنی ولی در درون من عذاب خواهی شد.

ای فرزند آدم :

من خانه تنهائی و سرای وحشت و منزل تاریکی و لانه عقربها و مارها و خانه (رسوائی و) خواری هستم پس (بکوش) در آباد کردن من، (و) من را که خانه تو هستم) خراب نکن.

حدیث سی و چهارم

قال الله تبارک و تعالی

یابن آدم :

ما خلقتکم لا ستکثر بکم من قلة و لا لاستانس بکم من وحشة و لا لاستعین بکم علی امر عجزت عنه و لا لاجل منفعة و لا لدفع مضرة بل خلقتکم لتعبدونی طویلا و تشکرونی کثیرا و تسبحونی بکرة و اصیلا و لو ان اولکم و اخرکم و حیکم و مینکم و صغیرکم و کبیرکم و حرکم و عبیدکم و انسکم و جنکم اجتمعتم علی طاعتی لما زاد ذلک فی ملکی مثقال ذرة و لو ان اولکم و اخرکم و حیکم و میتکم و صغیرکم و کبیرکم و حرکم و عبیدکم و انسکم و جنکم اجتمعتم علی معصیتی ما نقص ذالک من ملکی مثقال ذرة و من جاهد فانما یجاهد لنفسه ان الله

غنی عن العالمین

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

من شما را نیافریدم که (کمبود و) قلتی را (با آفرینش شما) افزایش دهم و وحشت (و تنهائی) را به انس (و الفت) بدل کنم. از امری عاجز و ناتوان نشدم تا با آفرینش شما بر انجام آن یاری طلب نمایم، و بخاطر بدست آوردن منفعت و دور کردن ضرر (نیز) شما را خلق نکردم (بلکه هدف) از آفرینش شما این بوده که بسیار مرا عبادت و فراوان مرا شکر گذاری، و صبح و شام مرا تسبیح نمائید. و اگر اول و آخر شما و زنده و مرده و کوچک و بزرگتان و آزاد و بنده، انسان و جن از شما (مخلوقات) اتفاق و اجتماع بر اطاعت من کنید (هیچکدام) با اندازه سنگینی ذره‌ای کوچک بر ملک و حکومت من چیزی اضافه نمی‌کند.

و اگر اول و آخر شما و زنده و مرده، کوچک و بزرگتان و آزاد و بنده، انسان و جن از شما (مخلوقات) همگی نافرمانی مرا کنید، به اندازه سنگینی ذره‌ای کوچک از ملک و پادشاهی من چیزی کم نمی‌کند و هر کس جهاد نماید (به نفع) خویش به جهاد پرداخته زیرا خداوند از جهانیان بی‌نیاز است.

حدیث سی و پنجم

قال الله تبارك و تعالی

یابن آدم :

لا تلعنوا المخلوقین فترجع اللعنة علیکم

یابن آدم :

استقامت سمواتی فی الهواء بلا عمد باسم من اسمائی و لا تستقیم
قلوبکم بموعظة من کتابی یا ایها الناس كما لا تلین الحجر فی الماء
کذاک لا تفید الموعظة فی القلوب القاسية

یابن آدم :

کیف لاتجتنبون الحرام و لا اکتساب الاثام و لا تخافون المیزان و لا
تتقون غضب الرحمن فلو لا مشایخ رکع و اطفال رضع و بهائم رتع و
شباب خشع لجعلت السماء فوقکم حدیدا و الارض صفرا و التراب جمارا
و لا انزلت علیکم من السماء قطرة و لانبت لکم من الارض حبة و صببت
علیکم العذاب صبا.

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

آفریدگان خداوند را لعنت نکنید، زیرا لعنت به خود شما
بازگشت می کند.^(۳۴)

ای فرزند آدم :

آسمانهای من در فضا بدون ستون،^(۳۵) بانامی از نامهای^(۳۶) من
برپا است، ولی دلهای شما با موعظه ای (از موعظه) کتاب من به
راستی نمی گراید.

ای انسانها: همانگونه که سنگ در آب نرم نمی شود، پند و موعظه نیز
در دلهای سخت فایده ای ندارد (آنها را نرم نمی کند)

ای فرزند آدم :

(با این همه وعده و وعیدی که به شما داده ام) چگونه از حرام و
انجام گناهان دوری نمی کنید و از آتش (قیامت) نمی هراسید و از
خشم خداوند نمی پرهیزید.

پس اگر پیر مردان خمیده و خردسالان شیرخوار و چهارپایان چرنده
و جوانان خاشع نبودند، آسمان را بر فراز شما آهنین (و بدون نفوذ)
وزمین (زیر پای شما را) از جنس «روی» و خاک را یکپارچه داغ
وسوزان قرار می‌دادم، و از آسمان قطره آبی بر شما فرو نمی‌فرستادم و
از زمین دانه (خوراکی) برای شما نمی‌رویاندم و غذایی سخت بر شما
فرومی‌ریختم.

حدیث سی و ششم

قال الله تبارک و تعالی

یابن آدم :

کم من سراج اطفاته الريح و کم من عابد افسده العجب و کم من فقیر
افسده الفقر و کم من غنی افسده الغنی و کم من صحیح افسده العافیة
و کم من عالم افسده العلم

یابن آدم :

زارعونی و اربحو و اسئلونی و عاملونی فان ربکم عندی ما لاعین راءت
و لا اذن سمعت و لا خطر علی قلب بشر و لا تنفد خزائنی و لا ینقص
ملکی و انا الوهاب

یابن آدم :

دینک لحمک و دمک فان صلح دینک صلح لحمک و دمک و ان فسد
دینک فسد لحمک و دمک فلا تکن کالمصباح یضیی للناس و یحرق

نفسه بالنار اخرج حب الدنيا عن قلبك فاني لا اجمع حبي و حب الدنيا
 في قلب واحد كما لا يجتمع الماء و النار في اناء واحد و ارفق بنفسك في
 جميع الرزق فان الرزق مقسوم و الحريص محروم و البخيل مذموم و
 النعمة لاتدوم و الاجل معلوم و خير الحكمة خشية الله تعالى و
 خير الغنى القناعة و خير الزاد التقوى و شر صلاحكم الكذب و شر
 نصيحتكم النميمة و مبارك بظلام للعبيد

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم:

چه بسیار چراغی را که باد خاموش نمود، و چه بسیار عبادت کننده‌ای را
 که عجب و خودبینی به تباهی کشاند و چه بسیار فقیری را
 که تنگدستی فاسد نمود، و چه بسیار ثروتمندی را که ثروت به فساد
 (و طغیان) وا داشت، و چه بسیار سالم و تندرستی را که سلامت آنها
 را فاسد (و غافل) نمود، و چه بسیار دانشمندی که علم آنها را به
 تباهی مبتلا کرد.

ای فرزند آدم:

در زراعت و کارهای پرسود و نیاز و حاجتی که داری با من معامله کن
 (و مرا طرف معامله خود قرار بده)، چرا که سود شما نزد من است که
 آنرا نه چشمی دیده و نه گوشی شنیده و بر قلب هیچ کس خطور
 نکرده، گنجهای من تمامی ندارد، ملک و حکومت من کم نخواهد شد
 (و از دست قدرت من خارج نمی‌شود)، و (تنها) من بخشنده‌ام!

ای فرزند آدم:

دین تو گوشت و خون تو است (باید با تمام وجود تو آمیخته باشد)
 پس اگر دین تو سالم بود و به صلاح رسید، گوشت و خون تو نیز
 چنین باشد، و اگر دین تو تباه شد گوشت و خون تو نیز تباه
 گردد.^(۳۷)

همانند چراغ نباش که روشنی بخش مردم است ولی خویشتن را با
 آتش می‌سوزاند^(۳۸) محبت دنیا را از دل خویش بیرون کن، زیرا من

هرگز محبت خود را با دوستی دنیا در یک دل جمع نمی‌کنم، همانگونه که آب و آتش در یک ظرف جمع نمی‌شود. (در بدست آوردن) روزیها با نفس خویش مدارا کن (و حرص نزن) چون روزی قسمت شده و انسان حریص، محروم است (بیش از آنچه مقدر اوست به او نمی‌رسد) و فردبخیل مورد نکوهش است و نعمت دائمی نیست (ممکن است از تو گرفته شود) و مدت عمر هر کس (نزد خداوند) معلوم است و بهترین حکمت (و علم و دانش) ترس از خداوند متعال است، و بهترین بی‌نیازی قناعت کردن و بهترین زاد و توشه تقوا و پرهیزکاریست، آنچه برای صلاح حال شما ضرر دارد دروغ است، و سخن چینی عمل بدی است که شما را هلاک می‌کند، و پروردگار تو نسبت به بندگان ستمکار نمی‌باشد (بلکه آنها با نافرمانی خویش به خود ستم می‌کنند).

حدیث سی و هفتم

قال الله تبارک و تعالی

یا بن آدم:

اکثر من الزاد فان الطريق بعيد بعيد وجدد السفينة فان البحر عمیق عمیق و خفف الحمل فان الصراط دقیق دقیق و اخلص العمل فان الناقد بصیر بصیر و اخر نومک الی القبر و فخرک الی المیزان و شهوتک الی الجنة و راحتک الی الاخرة و لذتک الی الحور العين و کن لی اکن لک و تقرب الی باستهانة الدنيا و تبعد عن النار ببغض الفجار و حب الابرار فان

الله لا يضيع اجر المحسنين.

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم:

زاد و توشه زیاد بردار چون راه (مرگ و قیامت) دور است و دور،
و کشتی خود را عوض کن چون دریا عمیق است و عمیق و وزر و بال
خود را سبک گردان چون صراط دقیق است و دقیق، و عمل را خالص
گردان چون بررسی کننده بصیر است و بصیر، و خواب خود را به قبر
واگذار و فخرت را به میزان و شهوت خود را به بهشت و راحتی را به
آخرت و لذت را به حور عین و تو برای من باش، من برای تو می شوم و
تقرب به من پیدا کن بوسیله بی اهمیتی به دنیا و از آتش دور کن خود
را به بغض گنهکاران و محبت نیکان. همانا خداوند پاداش نیکوکاران را
ضایع نمی کند.

حدیث سی و هشتم

قال الله تبارک و تعالی

یا بن آدم:

لا تعصنی و تسئل المغفرة،

یا بن آدم:

تضرع لعبادتی و الا املاء قلبک فقرا و یدیک سعیا و بدنک تعباً و صدرک
هما و لا اجیب دعائک و اجعل دنیاک عسرة و رزقک قليلا،

یابن آدم :

انا راض بصلواتک یوما فیوما فارض عنی بقوتک یوما فیوما

یابن آدم :

مهلا فان الرزق مقسوم و الحریص محروم و الحاسد مذموم و النعمة لا تدوم،

یابن آدم :

استحکم سفینة فان البحر عمیق و اکثر من الزاد فان العقبة کؤد کؤد یا موسی ان العبدیعمل فی الدنیا حتی یدرکه الموت فیندم علی ما سلف من الذنوب و الخطایا و سئل الرجعة الی الدنیا لیعمل عملا صالحا ربنا ابصرنا فارجعنا نعمل صالحا انا موقنون فوعزت ی و جلالی لا ارد احدا ابدًا، یا موسی من سرنی و اتقی منی اعطیته الجنة یا موسی الدنیا لعب و لهو و زینة و تفاخر و لیس للمؤمن فیها الا العبادة و الهم و الغم و فی الاخرة الجنة، یا موسی القیمة یوم شدید لایغنی والد عن ولده شیئا و لامولود عن والده شیئا کم من غنی قد ترک نقده فی الدنیا و خرج منها الی الاخرة و هو فقیر و وحید من ماله و نادم علی عمله و جمع ماله لوارثه و کان اشد الناس عذابا یوم القیمة زدناهم عذابا فوق العذاب بما كانوا یکسبون.

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

با انجام گناه از من درخواست آمرزش نداشته باش

ای فرزند آدم :

در هنگام عبادت من تضرع^(۳۹) داشته باش، در غیر اینصورت نسبت بتوچند کار انجام می دهیم: ۱- دلت را پر از فقر (و نیاز) ۲- دستت را درسعی (و تلاش دنیا) ۳- جسمت را رنجور و خسته ۴- سینهات را پر از غم و اندوه قرار میدهم ۵- دعایت را مستجاب نمی کنم ۶- دنیایت را همراه سختی ۷- و روزیت را اندک می گردانم

ای فرزند آدم :

من به نمازهای روزانه تو رضا می‌دهم پس تو نیز به رزقی که در هر روز به تو میدهم راضی شو.

ای فرزند آدم:

آهسته رو (و حرص نزن) چون روزی قسمت شده و حریص محروم است و حسود مورد نکوهش و نعمت ناپایدار.

ای فرزند آدم:

کشتی را محکم بساز زیرا دریا بسیار عمیق است و توشه بسیار بردار که راه بسیار طولانی و سخت است.

ای موسی: بنده در دنیا مشغول کارهای خویش است، تا مرگ به سراغ اومی آید و بر گناهان و خطاهای گذشته خویش پشیمان می‌شود و از خداوند درخواست بازگشت به دنیا را می‌کند تا عمل صالح انجام دهد، می‌گوید: پروردگارا تو (اکنون) ما را بینا کرده‌ای (و حقیقت حال بر ما روشن گردید) ما را باز گردان تا عمل صالح انجام دهیم که ما اهل یقین هستیم (خداوند در پاسخ این شخص می‌گوید): قسم به عزت و جلالم که هرگز کسی را به دنیا باز نمی‌گردانم. ای موسی: هر کس مرا خشنود کند و تقوای مرا برگزیند بهشت را به او عطا می‌کنم.

ای موسی: (حقیقت) دنیا بازیچه و مشغولیت (سرگرمی) و زینت و فخر فروشی به یکدیگر است، و برای مؤمن در دنیا جز عبادت و بندگی و غم و اندوه، و در آخرت جز بهشت نمی‌باشد

ای موسی: قیامت روز سختی است که هیچ پدری از فرزندش و هیچ فرزندی از پدرش چیزی را کفایت نمی‌کند، چه بسیار فقیری که آنچه حاضر و آماده برای او در دنیا بوده، رها کرده و از دنیا با خشنودی خارج می‌شود (و از عملش) سپاسگزاری شده

و چه بسیار ثروتمندی که اموال خود را در دنیا باقی گذاشته (و بدون آن) به آخرت آمده (و در آنجا) تنها و فقیر (بدون مال) و پشیمان بر کارهایش است، مال خود را برای وارث گذاشته و در قیامت عذابش از

دیگر مردم سخت تر است
(خداوند درباره او می فرماید): بخاطر اعمالی که در دنیا انجام
داده عذابی بر عذاب او بیفزائیم

حدیث سی و نهم

قال الله تبارک و تعالی
یا بن آدم :
کن سخیا فان السخاء من حسن الیقین و الیقین من الایمان و الایمان
من الجنة
یا بن آدم :
ایاک و البخل فان البخل من الکفر و الکفر من النار
یا بن آدم :
اتقوا من دعوة المظلومین و لو لا انی احب الصفح و المغفرة لما ابتلیت
ادم بالذنب ثم رددته الی الجنة
یا بن آدم :
لو لا ان العفو احب شیء عندی لما ابتلیت احد بالذنب
یا بن آدم :
اعطیتک الایمان و المعرفة عن غیر سؤال و تضرع فکیف ابخل علیک
بالجنة و الغفرة مع سؤالک و تضرعک
یا بن آدم :

إذا اعتصم لي عبد هديته و اذا توكل على كفيته و اذا توكل على غيري
قطعت اسباب السموات و الارض

يابن آدم :

لا تدع صلوة الضحى فان لمصلبيها يدعوا ما طلعت عليه الشمس

يابن آدم :

ضيعت امرى و ركبت معصيتى فمن الذى يمنعك من عذابى يوم
القيامة

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

سختاوتمنند باش که سخاوت از زیبایی یقین است، و یقین از ایمان،
وایمان از بهشت است.

ای فرزند آدم :

بپرهیز از خساست که خساست از کفر است، و کفر از دوزخ می باشد.

ای فرزند آدم :

بپرهیز از فریاد ستمدیدگان و اگر نبود که من چشمی پوشی و آمرزش
رادوست می داشتم هیچگاه آدم را با گناه آزمایش نمی کردم تا دوباره
او رابه بهشت بازگردانم.

ای فرزند آدم :

ایمان اگر نبود که گذشت در نزد من بهترین چیز است هیچگاه کسی
را باگناه نمی آزمودم.

ای فرزند آدم :

ایمان و معرفت را بدون درخواست و زاری به تو بخشیدم پس چگونه
باوجود درخواست و زاریت از بخشش بهشت و آمرزش به تو بخل ورزم

ای فرزند آدم :

چون بنده ای به من تمسک جوید او را هدایت کنم و چون امر خویش
رابه من واگذارد او را کفایت کنم، و اگر به دیگری واگذارد
رشته های امر او را در آسمانها و زمین از هم بگسلم.

ای فرزند آدم :

نماز نیمروز را رها مکن که برای نمازگزار آن هر آنچه آفتاب بر آن می تابددعا می کند.

ای فرزند آدم :

فرمان مرا پایمال نمودی و گرفتار معصیت من شدی، پس چه کسی است که فردای قیامت تو را از عذاب من برهاند؟!

حدیث چهارم

قال تبارک الله تعالی

یا بن آدم :

لا تفرح بالغناء فلیس بمخلد و لاتجزع من الفقر فلیس علیک حتما واجبا و لاتفنتط بالبلای فان الذهب بحرب بالنار و المؤمن یحرب بالبلای فان الغنی عزیز فی الدنیا و ذلیل فی الاخرة و الفقیر ذلیل فی الدنیا و عزیز فی الاخرة و ان الاخرة ابقى و ابھی

یا بن آدم :

اذا رایست الضیف عندک محبوسا اکثر من تسعة ایام فقل اعوذ بالله من غضب الله، ممم

یا بن آدم :

السمال مالی و انت عبدی و الضیف رسولی فان منعت مالی من رسولی فلا تطمع فی جنتی و نعمتی

یابن آدم :

المال مالى و الاءغنىاء و كلائى و الفقراء عىالى فمى بخل على عىالى
ادخلته النار و لاابالى

یابن آدم :

ثلاثه واجبات عليك زكوة مالك و صلة رحمك و قرى ضيفك فاذا لم
تفعل ما اوجبه عليك فانى اجزءك اجزاعا و اجعلك نكالا للعالمين

یابن آدم :

اذا لم تر حق جارك كما ترى حق عىالك لم انظر اليك و لم اقبل عملك
و لم استجب دعائك

یابن آدم :

لا تتكبر على مثلك فان اولك نطفة قدرة من منى منهرة من اى وجه
خرجت من مخرج البول من بين الصلب و الترائب

یابن آدم :

اذكر ذل موقفك غذا بين یدى فانى لم اغفل من سرائرك طرفة عين و
انى عليم بذات الصدور

ترجمه روايت شريفه:

اى فرزند آدم :

از بی نیازی (و ثروت خویش) شاد و مسرور مباش چرا که تو جاودانه (در
دنیا) نیستی و از فقر خویش ناله مکن زیرا که فقر (همیشه) حتمی
و لازم برای تو نیست (اگر خدا بخواهد از فقر بیرون می آیی و
بی نیاز میگردی) و در بلا و مصیبت ناامید مشو چرا که طلا (برای
خالص بودن) با آتش و مؤمن با بلا و مصیبت آزمایش می شود. همانا
شخص بی نیاز (و ثروتمند) در دنیا عزیز است و در آخرت ذلیل، ولی
فقیر در دنیا ذلیل ولی در آخرت عزیز است،^(۴۰) و همانا آخرت
پایدارتر و نیکوتر است.

اى فرزند آدم :

زمانیکه دیدی میهمان بیش از نه روز در نزد تو مانده است بگو:

پناه می‌برم به خداوند از غضب او. (۴۱)

ای فرزند آدم:

مال و دارائی (تو) متعلق به من است و تو بنده من هستی و «میهمان» فرستاده من است، اگر مال مرا از فرستاده‌ام منع کردی، به بهشت و نعمت من طمع نداشته باش.

ای فرزند آدم:

مال و دارائی (تو) متعلق به من است و ثروتمندان و کلاء من (در مال) هستند و فقرا تحت تکفل و سرپرستی من می‌باشند هر کس نسبت به آنها بخل بورزد او را داخل آتش می‌گردانم و هیچ باکی نخواهم داشت. (۴۲)

ای فرزند آدم:

سه چیز بر تو لازم است: ۱- زکات مال ۲- صله رحم ۳- پذیرائی از میهمان، پس اگر آنچه را بر تو لازم کردم، انجام ندهی تو را به فغان و آه و ناله و ا می‌دارم، مایه عبرت جهانیان قرار می‌دهم.

ای فرزند آدم:

اگر حق همسایه‌ات را همانند حقی که برای عیال خود می‌دانی، قرار ندهی به تو توجه نخواهم کرد و عملت را نمی‌پذیرم و دعایت را مستجاب نمی‌کنم.

ای فرزند آدم:

بر انسانهای همانند خویش تکبر مکن زیرا تو در آغاز نطفه نجسی از منی، که محل جریان آن همانجائی است که بول از آن محل خارج می‌گردد از میان صلب و ترائب. (۴۳)

ای فرزند آدم:

به یاد آور فردای قیامت را که در جای خویش، خوار و ذلیل در پیشگاه من (برای حساب) ایستاده‌ای و من (در دنیا) چشم برهم زدن از کارهای پنهانی تو غافل نشدم زیرا من دانای (به اسرار مردم) که در سینه دارند، هستم

حديث چهل و يكم

قال تبارك الله تعالى

يابن آدم :

اجعل قلبك موافقا للسانك و لسانك موافقا لعملك و عملك خالصا من
غيرى فانى غيور لا اقبل الا خالصا فان قلب المنافق مخالف للسانه و
لسانه لعمله و عمله لغير الله

يابن آدم :

ما تكلمت بكلمة و لا نظرت بنظرة و لا خطوت بخطوة الا و معك ملكان
يكتبان لك او عليك

يابن آدم :

ما خلقكم لتجمعوا الدنيا بعضكم لبعض بل خلقتكم لتعبدو عبادة الا
ذلاء طويلا وتشكرونى جزيلا و تسبحونى بكرة و اصيلا فان الرزق مقسوم
و الحاسد محروم والبخيل مذموم و الحاسد مغموم و الناقد حى قيوم

يابن آدم :

اخدمنى فانى احب من يخدمنى فانك عبد ذليل عاجز و انا رب جليل
قوى لو ان اخوتك وجد و اريح ذنوبك لما جالسوك فذنوبك كل يوم فى
الزيادة و عمرك فى النقصان و لا تهدم عمرك فى الباطل و الغفلة فان
اردت المزيد فاصحب ارباب القلوب و احذر من ابناء الدنيا و خالط
المساكين

يابن آدم :

من انكسر مركبه و عاذ على لوح من الخشب فى وسط البحر ما يكون
 باعظم مصيبة منك لانك من ذنوبك على يقين
 يابن آدم :

انى اتقرب اليك بالعافية و بستر على ذنوبك و انت تبغض الى
 بالمعاصى و عمارتك الدنيا و خرابك الاخرة
 يابن آدم :

اذ لم تجالس المفلحين و الصالحين فمتى تفلح يا موسى ابن عمران
 اسمع ما اقول انه ما امن بالله عبد حتى يامن الناس من شره يعنى يامن
 من ظلمه و كيده و مكره و نعميته و بغيه و حسده و مضرته و سره و
 علانيته و قل يا موسى للظلمة لاتذكرونى فانى لا اذكرهم ذكرى لهم ان
 العنهم، فمن شاء فليؤمن و من شاء فليكفر
 ترجمه روايت شريفه:

اى فرزند آدم :

دل خویش را هماهنگ با زبانت و زبان خود را موافق با عملت و عملت را
 خالص از غير من قرار بده، چون من غيرتمندم و جز عمل خالص
 رانمى پذيرم (از اينرو) قلب منافق مخالف با زبانش مخالف
 باعملش و عملش برای غير خداوند انجام مى گيرد.

اى فرزند آدم :

هر سخن كه بگوئى و هر نظرى كه بيندازى و هر گامى كه بردارى
 همراه تو دو فرشته است كه يا به سود تو مى نويسند يا به ضرر تو.

اى فرزند آدم :

شما را برای اين نيافريدم كه برای هم (اموال) دنيا را جمع كنيد (و
 به ارث برای ديگرى بگذاريد)، بلكه شما را آفريدم تا همچون بنده
 ذليل (و فرمانبردار) بسيار مرا عبادت كنيد و فراوان از من شكرگذارى
 نماييد. زيرا روزى قسمت شده و انسان حريص محروم است و شخص
 بخيل مورد نكوهش، و حسود گرفتار غم و اندوه است و (خداوندى كه
 عمل را) مى سنجد زنده و پاينده است.

ای فرزند آدم :

در خدمت (دین و راه) من باش زیرا من دوست می دارم کسی را که در خدمت من باشد چون تو بنده ذلیل و ناتوان و من پروردگار بزرگ و قدرتمندم، اگر (دوستان) و برادرانت بوی گناهان تو را استشمام کنند همنشین تو نخواهند شد، پس (با اینحال) گناهان تو هر روز در افزایش، و عمرت رو به نقصان است (بنابراین با این عمر کم، باقیمانده آنرا) در کارهای باطل و غفلت (از یاد من) از بین ببر. اگر (در زندگی) خواهان افزایش (معنویت هستی) با صاحب دلان مصاحبت نما و از اهل دنیا اجتناب کن، و با مساکین معاشرت داشته باش.

ای فرزند آدم :

کسی که کشتی او شکسته و در میان دریا به تخته پاره‌ای پناه آورده، مصیبت او بزرگتر از مصیبت تو نیست، چرا که تو یقین به گناهان خودداری!

ای فرزند آدم :

من با دادن عافیت، به تو نزدیک می شوم و پرده بر گناهت می افکنم ولی تو با گناهت، و آباد کردن دنیا و خراب نمودن آخرت با من دشمنی می کنی.

ای فرزند آدم :

اگر با رستگاران و صالحین همنشین نشوی، پس چه وقت رستگار خواهی شد؟!

ای موسی بن عمران: به آنچه می گویم گوش جان بسپار: «هیچ بنده‌ای ایمان (حقیقی) به خدا نیاورده، مگر زمانیکه مردم از شر او در امان باشند و از ستم و نیرنگ و فریب و سخن چینی، ظلم و حسادت و ضرررسانی و پنهان و آشکارش ایمن گردند»،
ای موسی: به ظالمان و ستمکاران بگو: به یاد من نباشند (و نام مرا بر زبان نیاورند) زیرا من نیز به یاد آنها نخواهم بود، یاد من نسبت به آنها این است که آنان را از رحمت خویش دور نخواهم نمود.

(با این حال به اختیار خود انسانها است) هر کس بخواهد ایمان آورد
وهر کس خواهد کافر گردد.

حدیث چهل و دوم

قال الله تبارک تعالی

یا بن آدم :

بقدر ما یمیل قلبک الی الدنیا اخرج محبتی عن قلبک فانی لا اجمع
حسبی وحب الدنیا فی قلب واحد ابداء، تجرد لعبادتی و اخلص من الریاء
عملک حتی البسک لباس محبتی، اقبل الی و تفرغ لذكری اذکرک عند
ملائکتی

یا بن آدم :

اذکرنی اذکرک تفضلاً، اذکرنی بمجاهدة اذکرک بمشاهدة اذکرنی فی
فوق الارض اذکرک تحت الارض، اذکرنی فی النعمة و الصحة اذکرک
فی الشدة و الواحدة اذکرنی بالطاعة اذکرک بالمغفرة اذکرنی فی الصحة
و الغناء اذکرک فی الفقر و الفناء، اذکرنی بالصدق و الصفاء اذکرک بالملاء
الاعلی، اذکرنی بالاحسان الی الفقراء اذکرک بالجنة الماوی، اذکرنی
بالعبودية اذکرک بالربوبية اذکرنی بالتضرع اذکرک بالتکرم اذکرنی
بالتلطف اذکرک بالتلطف، اذکرنی بترك الدنیا اذکرک بنعیم البقاء،
اذکرنی فی الشدة الهاکة اذکرک بالنجاة الكاملة

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

به هر مقدار که قلبت به دنیا روی کرد، دوستیم را از دلت بیرون می‌کنم که من هیچگاه محبت به خویش را با دوستی دنیا در یک دل گرد هم نیاورم. خالی کن خویش را برای عبادت من و کردارت را از ظاهر فریبی پاک گردان، تا جامه محبت خویش را بر جانت بپوشانم. رو بسوی من کن و خود را برای یاد من تهی کن، تا در نزد فرشتگان خویش از تو یاد کنم.

ای فرزند آدم :

با حال خواری و ذلت مرا یاد کن تا از سر فضل و کرم خویش یادت کنم. یاد کن مرا با تلاش خویش تا یاد کنم تو را با دیدار خویش. یادم کن آنگاه که بر روی زمینی تا یادت کنم تو را با دیدار خویش. یادم کن آنگاه که بر روی زمینی تا یادت کنم آنگاه که در زیر زمین جای گیری. هنگامی که غرق نعمت و سلامتی هستی مرا یاد کن تا در هنگام سختی و تنهایی یادت کنم. با اطاعت و پیروی خود مرا یاد کن تا با مغفرت و آمرزش خویش یادت کنم. چون در سلامتی و ثروت غوطه‌ور می‌باشی به یادم باش تا هنگام تنگدستی و نیستی به یادت باشم. از سر راستی و پاکی مرا یاد کن تا در عوالم برتر به یاد تو باشم. با نیکی به تنگدستان بیادم باش تا با بهشت که جایگاه نیکوئی است یادت کنم. با بندگی مرا یاد آر تا با پروردگاری تو را یاد آورم.

با زبان مرا یاد کن تا با مهربانی تو را یاد کنم. با دوری از دنیا بیاد من باش تا با نعمت پایدار به یاد تو باشم. در سختی بنیان برانداز، مرا یاد کن تا با نجات کامل تو، بیادت باشم.

حدیث چهل و سوم

قال الله تبارک تعالی

یابن آدم :

اجلسک یضحک باملک و قضائی یضحک من حذرک و تقدیری یضحک
من تدبیرک و آخرتی یضحک من دنیاک و قسمتی یضحک من حرصک
فان رزقک موزون معروف مکتوب مخزون، فبادر للموت بعملمک الخیر
قبل الموت فان رزقک لا یاکله غیرک، نحن قسمنا بینهم معیشتهم فی
الحیوة الدنیا

(الیه)

یابن آدم :

الدنیا مر علی اولیائی لکن یحبون لقائی و حلو لاعدائی و لکن یکرهون
لقائی،

یابن آدم :

الموت نازل بک و ان کرهت و اصبر لحکم ربک فانک مبعوث فسیح
بحمد ربک حین تقوم و من اللیل فسیحة و ادبار النجوم

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

سرانجام تو، به آرزویت می خندد (یعنی عمر تو کم است ولی آرزوی
تو بسیار طولانی) و حکم من، به پرهیز تو می خندد، و نقشه من،
به نقشه های تو می خندد، و آخرت من، به دنیای تو می خندد، و
(روزی) تقسیم شده من به حرص تو می خندد (چون حرص تو بر
روزیت نیفزاید) همانا روزی تو تعیین شده، شناخته شده، نوشته شده و
ذخیره گشته است. با کردار نیک خود رو بسوی مرگ کن پیش از آنکه
مرگ بسوی تو آید.

روزیت را دیگری نخواهد خورد و ما معیشت آنها را در حیات دنیا درمیانشان تقسیم کردیم. (۴۴)

ای فرزند آدم:

(دنیا به کام دوستان من تلخ است به همین جهت) دنیا گذر بر دوستان من نمود ولی آنان شوق دیدار مرا دارند، (ولی) دنیا به کام دشمنانم شیرین است (به همین جهت) ایشان از دیدار من بیزارند.

ای فرزند آدم:

مرگ بسوی تو می آید اگرچه ناخوش داری، برخواست پروردگارت شکیباش که تو برانگیخته خواهی شد. و چون برخیزی به ستایش پروردگار خود تسبیح گو، و پاره‌ای از شب به تسبیح او پرداز و به هنگام پشت کردن ستارگان (و طلوع صبح). (۴۵)

حدیث چهل و چهارم

قال الله تبارک تعالی

یابن آدم:

ترید و ارید و لایکون الا ما ارید، فمن قصدنی عرفنی و من عرفنی اردنی و من ارادنی طلبنی و من طلبنی وجدنی و من وجدنی خدمنی و من خدمنی ذکرنی ذکرته برحمتی

یابن آدم:

لا يخلص عمالك حتى تذوقن اربع موتات، الموت الاحمر و الموت
الاصفر و الموت الاسود و الموت الابيض، الموت الاحمر احتمال الجفاء و
كف الاذى و الموت الاصفر الجوع و الاعسار الموت الاسود مخالفة
السنفس و الهوى فلا تتبع الهوى فيضلك عن سبيل الله و الموت الابيض
العزلة

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم:

تو اراده می کنی و من نیز اراده می کنم ولی تنها خواسته من
محقق می شود. هر کس در پی من باشد مرا خواهد شناخت، و هر کس
مرا بشناسد، مرا می خواهد، و هر کس مرا خواست در طلب من بر آید،
و آنکس که در طلب من بر آید مرا خواهد یافت، و او که مرا یافت
به خدمت من بر آید، و آنکه به خدمت من بر آمد به یاد من خواهد بود،
و هر کس به یاد من باشد من نیز با لطف و رحمت خویش او را یاد
خواهم کرد.

ای فرزند آدم:

کردارت بی آایش نخواهد شد مگر طعم چهار مرگ را بچشی:
مرگ سرخ، مرگ زرد، مرگ سیاه و مرگ سفید، مرگ سرخ، بردباری بر
ستم و خودداری از آزار می باشد، مرگ زرد، گرسنگی و تنگدستی
است، مرگ سیاه، مخالفت با نفس و خواسته های اوست، از
خواسته های نفس پیروی مکن که تو را از راه خدا منحرف
می سازد،^(۴۶) و مرگ سفید، گوشه گیری است.

حدیث چهل و پنجم

قال الله تبارك و تعالی

یابن آدم :

ملائکتی يتعاقبون بالليل و النهار، ليكتبوا عليك ما تقول و تفعل من قلیلک و کثیرک فالسماء تشهد بما راءت منك و الارض تشهد عليك بما عملت علی ظهرها والشمس والقمر و النجوم يشهدون عليك بما تقول و تفعل و انا مطلع علی مخفيات خطرات قلبک و لاتغفل عن نفسک فان لک فی السموت شغل شاغل و عن قلیل انت مراحل و کل ما قدمته من الخیر و الشر حاصل بلا زیادة و نقصان و تستوفی غذا ما کنت فاعلا،

یابن آدم :

ان الحلال لیس یاتیک الا قطرة قطرة و الحرام یاتیک کالسیل فمن صفی عیشه صفی دینه

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم :

فرشتگان من شب و روز در پی هم می آیند تا اندک و فراوان از گفتار و کردارت را به نوشته در آورند. آسمان به آنچه از تو دیده است گواهی می دهد، و زمین نیز به آنچه بر روی آن انجام دادی گواهی خواهد داد، و خورشید و ماه و اختران جملگی شهادت می دهند به آنچه گفتی و نمودی. و من آگاه از انگیزه های پنهان در دلت می باشم. همانا برای تو در مرگ مشغله کافی هست، و بزودی کوچ خواهی نمود، و هر آنچه از خوب و بد پیش فرستاده ای بدون افزونی حاصل خواهد بود، و فردا تمام آنچه را که انجام دادی در می یابی.

ای فرزند آدم :

روزی حلال تنها قطره قطره بسوی تو خواهد آمد، و روزی حرام همچون سیل بسوی تو سرازیر می شود. پس هر کس معیشت خود

راپاک نمود دینش را پاک نموده است.

حدیث چهل و ششم

قال الله تبارک تعالی

یا بن آدم :

احسن خلقک مع الناس حتی اءحبک و حببتک فی قلوب الصالحین و
غفرت ذنبک

یا بن آدم :

ضع یدک علی رءسک فما تحب لنفسک فاحب للمسلمین

یا بن آدم :

لا تحزن علی ما فاتک من الدنیا و لا تفرح بما اوتیت منها فان الدنیا الیوم
لک و غد الغیرک

یا بن آدم :

طلب الاخرة ودع الدنیا فان ذرة من ذرة من الاخرة خیر لک من الدنیا و
الاخرة فی طلبک

یا بن آدم :

تهییا للموت قبل ورودک ولو ترکت الدنیا لاءحد من عبادی لترکتها
للانبیاء حتی یدعوا عبادی الی طاعتی

یا بن آدم :

کم من غنی قد جعله الموت فقیرا و کم من ضاحک قد صار

باکیا بالموت و کم من عبد بسطت له الدنيا فطغى و ترک طاعتی حتی مات علیه و دخل النار و کم من عبد قترت علیه الدنيا فصبر و مات دخل الجنة

ترجمه روایت شریفه:

ای فرزند آدم:

اخلاق خود را با مردم نیک گردان تا تو را دوست بدارم و محبوب دل‌های صالحین گردانم و از گناهت در گذرم.

ای فرزند آدم:

دست خویش را بر سر قرار داده (و انصاف بده) پس آنچه برای خود می‌پسندی برای مسلمانان نیز دوست بدار.

ای فرزند آدم:

بر آنچه از دنیا از دستت رفته است غمگین مباش، و به آنچه از دنیانصیبت گشته است شادمان مباش زیرا از آن توست و فردا برای دیگری است.

ای فرزند آدم:

آخرت را طلب کن و دنیا را رها کن که ذره‌ای از آخرت برای تو بهتر است از تمامی دنیا، و آخرت نیز تو را می‌طلبد.

ای فرزند آدم:

آماده مرگ شو قبل از آنکه به سراغت آید. اگر می‌خواستم دنیا را برای فردی از بندگانم باقی بگذارم آنرا برای پیامبران می‌گذاشتم تا بندگان رابه فرمانبرداری از من فرا خوانند.

ای فرزند آدم:

چه بسیار توانگری که مرگ او را تنگدست نمود! و چه بسیار شادمانی که با مردن، گریان شد! و چه بسیار بنده‌ای که دنیا را برای او گستراندم و اوسرکشی نمود و فرمان مرا وانهاد تا مرگ به سراغ او آمد و روانه دوزخ شد! و چه بسیار بنده‌ای که دنیا را بر او تنگ گرفتم و او بردباری پیشه نمود تا از دنیا رفت و روانه بهشت گردید!

